

HISTORIA

1987 finansierade Nordisk Kulturfond ett treårigt projekt - Nordisk Danskommitté (NDK) - för att stärka dansens ställning i Norden, och i december samma år arrangerade kommittén ett idé – och forskningsseminarium. Vid detta tillfälle föreslogs att en grupp med representanter från Nordens samtliga länder skulle fortsätta samarbetet i organiserad form. Gruppen fungerade från oktober 1988 som interimstyrelse för Nordiskt Forum för Dansforskning (NOFOD) och arrangerade

hösten 1990 sin första dansforskningskonferens i Köpenhamn.

Föreningens styrelse, med två representanter var från de fem nordiska länderna, har därefter fortsatt att arrangera forskningskonferenser vartannat år och till att börja med har Danmark, Norge, Sverige och Finland arrangerat i tur och ordning. Från och med 2004 hade Island ekonomisk möjlighet att stå som värd för konferensen.

Föreningens syfte är huvudsakligen att arrangera dansforskningskonferenser vartannat år, men även att ordna nationella seminarier och möten, att fungera som nätverk mellan enskilda aktörer och institutioner både på nationell och nordisk basis och att sprida kunskap om dansforskning. Antalet internationella deltagare har successivt ökat vilket kan tolkas som att NOFOD's arbete givit resultat och att nordisk dansforskning intresserar även internationellt sett utanför de nordiska gränserna.

Föreningen ser det som viktigt att arrangera en mötesplats för all typ av dansforskning,

oavsett disciplin. Dansforskning idag är i hög grad interdisciplinär;

det finns därmed en tendens att dansen marginaliseras inom de olika disciplinerna och det är därför av vikt att synliggöra området dels som ett självständigt och dels som ett tvärvetenskapligt forskningsområde. Det innebär att medlemmarna

består av forskare inom bland annat teater- och dansvetenskap, etnologi, socialantropologi, historia, dansterapi och praktiska utövare som danspedagoger, dansare och koreografer där några av dessa även är involverade i projekt inom konstnärlig forskning.